

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії

Олег ГРИГОРІЙ

«23 03 2022»

2022 р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ
З ФІЗИКИ**

Черкаси 2022

1. ПРОГРАМА ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

Програма вступних випробувань складена на підставі Умов прийому на навчання до закладів вищої освіти України в 2022 році, затверджених Наказом МОНУ від 13 жовтня 2021 року №1098, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 26 листопада 2021 року за № 1542/37164.

1.1. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

До участі у конкурсі щодо зарахування на навчання для здобуття освітнього рівня бакалавра згідно переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266, допускаються особи, які здобули повну загальну середньою освіту.

Вступник має виявити базові знання з фізики 7-11 класів та програми зовнішнього незалежного оцінювання з фізики 2022 року.

1.2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

Перевірити відповідність знань, умінь, навичок вступників вимогам програм.

Виявити та оцінити рівень навчальних досягнень вступників (залишкові знання шкільного курсу). Оцінити ступінь підготовки вступників до закладів вищої освіти для навчання та здобуття ступеня бакалавра.

Завдання полягають у тому, щоб оцінити знання та вміння вступників:

- встановлювати зв'язок між явищами навколишнього світу на основі знання законів фізики та фундаментальних фізичних експериментів;
- застосовувати основні закони, правила, поняття та принципи, що вивчаються в курсі фізики середньої загальноосвітньої школи;

- визначати загальні риси і суттєві відмінності змісту фізичних явищ та процесів, межі застосування фізичних законів;
- використовувати теоретичні знання для розв'язування задач різного типу (якісних, розрахункових, графічних, експериментальних, комбінованих тощо);
- складати план практичних дій щодо виконання експерименту, користуватися вимірювальними приладами, обладнанням, обробляти результати дослідження, робити висновки щодо отриманих результатів;
- пояснювати принцип дії простих пристройів, механізмів і вимірювальних приладів з фізичної точки зору;
- аналізувати графіки залежностей між фізичними величинами, робити висновки;
- правильно визначати та використовувати одиниці фізичних величин.

1.3. ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ, ЯКІ ВИНОСЯТЬСЯ НА ВСТУПНІ ВИПРОБУВАННЯ

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
МЕХАНІКА		
<p>Основи кінематики.</p> <p>Механічний рух. Система відліку. Відносність руху.</p> <p>Матеріальна точка.</p> <p>Траєкторія. Шлях і переміщення. Швидкість.</p> <p>Додавання швидкостей.</p> <p>Нерівномірний рух.</p> <p>Середня і миттєва швидкості.</p> <p>Рівномірний і рівноприскорений рухи.</p> <p>Прискорення. Графіки залежності кінематичних величин від часу при рівномірному і рівноприскореному рухах.</p> <p>Рівномірний рух по колу.</p> <p>Період і частота. Лінійна і кутова швидкості.</p> <p>Доцентрове прискорення.</p> <p>Основи динаміки. Перший закон Ньютона. Інерціальні системи відліку. Принцип відносності Галілея.</p> <p>Взаємодія тіл. Маса. Сила.</p> <p>Додавання сил. Другий закон Ньютона. Третій закон Ньютона.</p> <p>Гравітаційні сили. Закон всесвітнього тяжіння. Сила тяжіння. Рух тіла під дією сили тяжіння.</p> <p>Вага тіла. Невагомість. Рух штучних супутників. Перша космічна швидкість.</p> <p>Сили пружності. Закон Гука.</p> <p>Сили тертя. Коefіцієнт тертя.</p> <p>Момент сили. Умови рівноваги тіла. Види рівноваги.</p> <p>Закони збереження в механіці. Імпульс тіла. Закон збереження імпульсу.</p>	<p>Явища і процеси: рух, інерція, вільне падіння тіл, взаємодія тіл, деформація, плавання тіл тощо.</p> <p>Фундаментальні досліди: Архімеда, Торрічеллі, Б. Паскаля, Г. Галілея, Г. Кавендиша.</p> <p>Основні поняття: механічний рух, система відліку, матеріальна точка, траєкторія, координата, переміщення, шлях, швидкість, прискорення, інерція, інертність, маса, сила, момент сили, тиск, імпульс, механічна робота, потужність, коефіцієнт корисної дії, кінетична та потенціальна енергія, період і частота.</p> <p>Ідеалізовані моделі: матеріальна точка, замкнена система.</p> <p>Закони, принципи: закони кінематики; I, II, III закони Ньютона; закони збереження імпульсу й енергії, всесвітнього тяжіння, Гука, Паскаля, Архімеда, Бернуллі; умови рівноваги та плавання тіл; принципи: відносності Галілея.</p> <p>Теорії: основи класичної механіки.</p> <p>Практичне застосування теорії:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розв'язання основної задачі механіки, рух тіл під дією однієї або кількох сил; вільне падіння; рух транспорту, снарядів, планет, штучних супутників; рівноваги тіл, ККД простих механізмів, передача тиску рідинами та газами, плавання тіл; 	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розпізнавати прояви механічних явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема відносності руху, різних видів руху, взаємодії тіл, інерції, використання машин і механізмів, умов рівноваги, перетворення одного виду механічної енергії в інший тощо; • застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила механіки, формули для визначення фізичних величин та їхніх одиниць; математичні вирази законів механіки; • визначати межі застосування законів механіки; • розрізняти різні види механічного руху за його параметрами; • розв'язувати: <p>1) розрахункові задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на: рівномірний і рівноприскорений прямолінійні рухи; відносний рух; рівномірний рух по колу; рух тіл під дією однієї або кількох сил, рух зв'язаних тіл; умови рівноваги та плавання тіл; всесвітнє тяжіння; закони Ньютона, Гука, Паскаля, Архімеда; збереження імпульсу й енергії; закон Бернуллі;</p> <p>2) задачі на аналіз графіків руху тіл і визначення за ними його параметрів,</p>

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
<p>Реактивний рух.</p> <p>Механічна робота.</p> <p>Кінетична та потенціальна енергія. Закон збереження енергії в механічних процесах. Потужність.</p> <p>Коефіцієнт корисної дії.</p> <p>Прості механізми.</p> <p>Елементи механіки рідин та газів. Тиск. Закон Паскаля для рідин та газів.</p> <p>Атмосферний тиск. Тиск нерухомої рідини на дно і стінки посудини. Архімедова сила. Умови плавання тіл</p>	<p>принцип дії вимірювальних пристрій та приладів і технічних пристрій: терези, динамометр, стробоскоп, барометр, манометр, кульковий підшипник, насос, важіль, сполучені посудини, блоки, похила площа, водопровід, шлюз, гіdraulічний прес, насоси</p>	<p> побудову графіка зміни однієї величини за графіком іншої;</p> <p>3) задачі, що передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, показаних на фото або схематичному рисунку;</p> <p>4) комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття і закономірності з кількох підрозділів механіки</p>

МОЛЕКУЛЯРНА ФІЗИКА І ТЕРМОДИНАМІКА

<p>Основи молекулярно-кінетичної теорії. Основні положення молекулярно-кінетичної теорії та їх дослідне обґрунтування.</p> <p>Маса і розмір молекул. Стала Авогадро. Середня квадратична швидкість теплового руху молекул. Дослід Штерна.</p> <p>Ідеальний газ. Основне рівняння молекулярно-кінетичної теорії ідеального газу. Температура та її вимірювання. Шкала абсолютнох температур.</p> <p>Рівняння стану ідеального газу. Ізопроцеси в газах.</p> <p>Основи термодинаміки. Тепловий рух. Внутрішня енергія та способи її зміни. Кількість теплоти. Питома теплоємність речовини. Робота в термодинаміці. Закон збереження енергії в теплових процесах (перший закон термодинаміки). Застосування першого закону термодинаміки до ізопроцесів. Адіабатний</p>	<p>Явища і процеси: броунівський рух, дифузія, стиснення газів, тиск газів, процеси теплообміну (теплопровідність, конвекція, випромінювання), встановлення теплової рівноваги, необоротність теплових явищ, агрегатні перетворення речовини, деформація твердих тіл, змочування, капілярні явища тощо.</p> <p>Фундаментальні досліди: О. Штерна, Р. Бойля, Е. Маріотта, Ж. Шарля, Ж. Гей-Люссака.</p> <p>Основні поняття: кількість речовини, стала Авогадро, молярна маса, середня квадратична швидкість теплового руху молекул, температура, тиск, об'єм, концентрація, густина, теплообмін, робота, внутрішня енергія, кількість теплоти, адіабатний процес, ізопроцеси, питома теплоємність речовини, питома теплота плавлення, питома теплота пароутворення, питома теплота згоряння палива, поверхнева</p>	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> розпізнавати прояви теплових явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема дифузії, використання стисненого газу, зміни внутрішньої енергії (агрегатного стану речовини), видів теплообміну, явища змочування та капілярності, різних видів деформацій, властивостей кристалів та інших матеріалів у техніці та природі, створення матеріалів із заданими властивостями, застосування теплових двигунів на транспорті, в енергетиці, у сільському господарстві, методи профілактики та боротьби із забрудненням навколишнього природного середовища; застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила молекулярної фізики та термодинаміки, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів молекулярної фізики та термодинаміки;
---	---	--

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
<p>процес.</p> <p>Необоротність теплових процесів. Принцип дії теплових двигунів.</p> <p>Коефіцієнт корисної дії теплового двигуна і його максимальне значення.</p> <p>Властивості газів, рідин і твердих тіл. Пароутворення (випаровування та кипіння).</p> <p>Конденсація. Питома теплота пароутворення. Насичена та ненасичена пара, їхні властивості. Відносна вологість повітря та її вимірювання.</p> <p>Плавлення і тверднення тіл. Питома теплота плавлення. Теплота згоряння палива. Рівняння теплового балансу для найпростіших теплових процесів.</p> <p>Поверхневий натяг рідин. Сила поверхневого натягу. Змочування. Капілярні явища.</p> <p>Кристалічні та аморфні тіла. Механічні властивості твердих тіл. Види деформацій. Модуль Юнга</p>	<p>енергія, сила поверхневого натягу, поверхневий натяг, насичена та ненасичена пара, відносна вологість повітря, точка роси, кристалічні та аморфні тіла, анізотропія монокристалів, пружна і пластична деформації, видовження, механічна напруга.</p> <p>Ідеалізований моделі:</p> <ul style="list-style-type: none"> ідеальний газ, ідеальна теплова машина. Закони, принципи та межі їхнього застосування: основне рівняння молекулярно-кінетичної теорії, рівняння стану ідеального газу, газові закони, перший закон термодинаміки, рівняння теплового балансу. Теорії: основи термодинаміки та молекулярно-кінетичної теорії. <p>Практичне застосування теорії: окрім випадку рівняння стану ідеального газу та їхнього застосування в техніці, використання стисненого газу та теплових машин, явища дифузії, кипіння під збільшеним тиском, термічна обробка металів, механічні властивості різних матеріалів і використання пружних властивостей тіл у техніці тощо; принцип дії вимірювальних приладів та технічних пристрій: калориметр, термометр, психрометр, теплова машина (теплові двигуни, парова й газова турбіни)</p>	<ul style="list-style-type: none"> визначати межі застосування законів молекулярної фізики та термодинаміки; розділяти: різні агрегатні стани речовини, насичену та ненасичену пару, кристалічні та аморфні тіла; розв'язувати: <ol style="list-style-type: none"> розв'язувати задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на: рівняння молекулярно-кінетичної теорії ідеального газу, зв'язку між масою і кількістю молекул; залежність тиску газу від концентрації молекул і температури; залежність густини та тиску насиченої пари від температури; рівняння стану ідеального газу, газові закони; перший закон термодинаміки; рівняння теплового балансу; на поверхневі та капілярні явища, пружну деформацію тіл; задачі на аналіз графіків ізопроцесів та побудову їх у різних системах координат; обчислення за графіком залежності тиску від об'єму; роботи, виконаної газом; аналіз графіків теплових процесів; аналіз діаграми розтягання металів; задачі, які передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, що показано на фото або схематичному рисунку; комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття та закономірності з кількох розділів молекулярної фізики, термодинаміки та механіки; складати план виконання експериментів, роботи з вимірювальними приладами та

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
		<ul style="list-style-type: none"> • пристроями, зокрема калориметром, термометром, психрометром; • робити узагальнення щодо властивостей речовин у різних агрегатних станах; розташування, руху та взаємодії молекул залежно від стану речовини
ЕЛЕКТРОДИНАМІКА		
<p>Основи електростатики.</p> <p>Електричний заряд. Закон збереження електричного заряду. Закон Кулона.</p> <p>Електричне поле.</p> <p>Напруженість електричного поля. Принцип суперпозиції полів.</p> <p>Провідники та діелектрики в електростатичному полі.</p> <p>Діелектрична проникність речовин.</p> <p>Робота електричного поля при переміщенні заряду. Потенціал і різниця потенціалів. Напруга. Зв'язок між напругою і напруженістю однорідного електричного поля.</p> <p>Електроемність.</p> <p>Конденсатори.</p> <p>Електроемність плоского конденсатора. З'єднання конденсаторів.</p> <p>Енергія електричного поля.</p> <p>Закони постійного струму.</p> <p>Електричний струм.</p> <p>Умови існування електричного струму. Сила струму. Закон Ома для ділянки кола. Опір провідників. Послідовне та паралельне з'єднання провідників. Електрорушійна сила. Закон Ома для повного кола. Робота і потужність</p>	<p>Явища і процеси: електризація, взаємодія заряджених тіл, два види електричних зарядів, вільні носії зарядів у провідниках, поляризація діелектриків, дія електричного струму, електроліз, термоелектронна емісія, іонізація газів, магнітна взаємодія, існування магнітного поля Землі, електромагнітна індукція та самоіндукція тощо.</p> <p>Фундаментальні досліди: Ш. Кулона, Г. Ома, Р. Міллікена та А. Йоффе, Х. Ерстеда, А.-М. Ампера, М. Фарадея.</p> <p>Основні поняття: електричний заряд, елементарний заряд, електростатичне поле, напруженість, лінії напруженості (силові лінії), провідники та діелектрики, діелектрична проникність речовини, робота сил електростатичного поля, потенціальна енергія заряду в електричному полі, потенціал, еквіпотенціальна поверхня, різниця потенціалів, напруга, електроемність, енергія зарядженого конденсатора, сила струму, опір, електрорушійна сила, надпровідність, вакуум, термоелектронна емісія, власна та домішкова провідність напівпровідників, електронна провідність металів, дисоціація, хімічний</p>	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розпізнавати прояви електромагнітних явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема електростатичний захист, використання провідників та ізоляторів, конденсаторів, дії електричного струму, використання магнітних властивостей речовини, електролізу в техніці (добування чистих металів, гальваностегія, гальванопластика), електромагнітів, електродвигунів, котушок індуктивності, конденсаторів; застосовувати основні поняття та закони, принципи, правила електродинаміки, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів електродинаміки; • визначати межі застосування законів Кулона та Ома; • розрізняти: провідники й діелектрики, полярні й неполярні діелектрики, види магнетиків, несамостійний і самостійний розряди в газах, власну та домішкову провідність напівпровідників; порівнювати властивості магнітного поля,

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
електричного струму. Закон Джоуля-Ленца. Електричний струм у різних середовищах. Електричний струм у металах. Електронна провідність металів. Залежність опору металів від температури. Надпровідність. Електричний струм у розчинах і розплавах електролітів. Закони електролізу. Застосування електролізу. Електричний струм у газах. Несамостійний і самостійний розряди. Поняття про плазму. Електричний струм у вакуумі. Термоелектронна емісія. Діод. Електронно-променева трубка.	еквівалент, іонізація, рекомбінація, плазма, несамостійний і самостійний розряди, магнітна індукція, сили Ампера і Лоренца, магнітна проникність, електромагнітна індукція, індукційний струм, магнітний потік, ЕРС індукції, електромагнітне поле, самоіндукція, індуктивність, ЕРС самоіндукції, енергія магнітного поля. Ідеалізовані моделі: точковий заряд, нескінченна рівномірно заряджена площа. Закони, принципи, правила, гіпотези: закони збереження електричного заряду, Кулона, Ома (для ділянки та повного електричного кола), Джоуля-Ленца, Ампера, електролізу, електромагнітної індукції; принцип суперпозиції електричних полів; правила свердлика (правого гвинта), лівої руки, Ленца; гіпотеза Ампера. Теорії: основи класичної електронної теорії, теорії електромагнітного поля. Практичне застосування теорії: використання електростатичного захисту, ізоляторів та провідників, конденсаторів, дії електричного струму, законів струму для розрахунку електричних кіл, електролізу, плазми в техніці, видів сил самостійного розряду, руху електричних зарядів в електричному та магнітному полях, магнітних властивостей речовини тощо; принцип дії вимірювальних приладів і технічних пристрій: електроскоп, електрометр, конденсатор, джерела струму (акумулятор, гальванічний елемент, генератор), електровимірювальні прилади (амперметр, вольтметр), споживачі струму	електростатичного та вихрового електричних полів; • розв'язувати: 1) розрахункові задачі, що вимагають застосування функціональних залежностей між основними фізичними величинами, на: взаємодію точкових зарядів (застосування закону Кулона); напруженість поля точкового заряду, провідної кулі, принцип суперпозиції; дію електричного поля на заряд; електроемність плоского конденсатора, з'єднання конденсаторів, енергію зарядженого конденсатора; розрахунок електричних кіл (у т.ч. змішаних з'єднань провідників) із використанням законів Ома; роботу, потужність і теплову дію електричного струму; проходження електричного струму через електроліти; визначення напряму та модуля вектора магнітної індукції; сили Ампера, сили Лоренца, ЕРС індукції в рухомих провідниках, на закон електромагнітної індукції, ЕРС самоіндукції, енергію магнітного поля провідника зі струмом; 2) задачі на аналіз графічного зображення електростатичного та магнітного полів, застосування закону Ома, залежності опору металевого провідника та напівпровідника від температури, вольт-амперну характеристику діода; 3) задачі, що передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, показаних на фото або схематичному
Магнітне поле, електромагнітна індукція. Взаємодія струмів. Магнітне поле. Магнітна індукція. Закон Ампера. Сила самостійного розряду, руху електричних зарядів в електричному та магнітному полях, магнітних властивостей речовини тощо; принцип дії вимірювальних приладів і технічних пристрій: електроскоп, електрометр, конденсатор, джерела струму (акумулятор, гальванічний елемент, генератор), електровимірювальні прилади (амперметр, вольтметр), споживачі струму		
Магнітні властивості речовин. Магнітна проникність. Феромагнетики. Магнітний потік. Явище електромагнітної індукції. Закон електромагнітної індукції. Правило Ленца. Явище самоіндукції. Індуктивність. Енергія магнітного поля		

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
	(двигуни, резистор, електронагрівальні прилади, плавкі запобіжники, реостати), електронно-променева трубка, напівпровідникові прилади (діод, транзистор, фото- і терморезистори), електромагніти, гучномовець, електродинамічний мікрофон	<p>рисунку;</p> <p>4) комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття та закономірності з механіки, молекулярної фізики та електродинаміки;</p> <ul style="list-style-type: none"> • складати план виконання експериментів, роботи з вимірювальними приладами та пристроями, зокрема електроскопом, електрометром, конденсаторами, джерелами струму, перетворювачами струму, приладами для вимірювання характеристик струму, споживачами струму, електромагнітом, соленоїдом; • робити узагальнення щодо носіїв електричного заряду в різних середовищах; магнітних властивостей різних речовин
КОЛИВАННЯ І ХВИЛІ. ОПТИКА		
<p>Механічні коливання і хвилі.</p> <p>Коливальний рух. Вільні механічні коливання.</p> <p>Гармонічні коливання.</p> <p>Зміщення, амплітуда, період, частота і фаза гармонічних коливань. Коливання вантажу на пружині.</p> <p>Математичний маятник, період коливань математичного маятника.</p> <p>Перетворення енергії при гармонічних коливаннях.</p> <p>Вимушені механічні коливання. Явище резонансу.</p> <p>Поширення коливань у пружніх середовищах.</p> <p>Поперечні та поздовжні хвилі. Довжина хвилі. Зв'язок між довжиною хвилі, швидкістю її поширення та періодом (частотою).</p> <p>Звукові хвилі. Швидкість звуку.</p>	<p>Явища і процеси: коливання тіла на нитці та пружині, резонанс, поширення коливань у просторі, відбивання хвиль, прямолінійне поширення світла в однорідному середовищі, утворення тіні та півтіні, місячні та сонячні затемнення, заломлення світла на межі двох середовищ, скінченність швидкості поширення світла і радіохвиль тощо.</p> <p>Фундаментальні досліди: Г. Герца; О. Попова та Г. Марконі; О. Ремера та А. Фізо, Т. Юнга, О. Френеля, І. Ньютона, І. Пуллюя та В. Рентгена.</p> <p>Основні поняття: гармонічні коливання, зміщення, амплітуда, період, частота і фаза, резонанс, поперечні та поздовжні хвилі, довжина хвилі, швидкість і гучність звуку,</p>	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розпізнавати прояви коливальних і хвильових (зокрема світлових) явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема поширення поперечних і поздовжніх хвиль, практичне застосування звукових та ультразвукових хвиль у техніці, використання електромагнітного випромінювання різних діапазонів, застосування явищ інтерференції та поляризації світла, використання лінійчастих спектрів; • застосовувати основні поняття та закони для коливального руху і хвильових процесів, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів; • визначати межі застосування законів

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
Гучність звуку та висота тону. Інфра- та ультразвуки. Електромагнітні коливання і хвилі.	висота тону, інфразвук, ультразвук, вільні та вимушенні електромагнітні коливання, коливальний контур, змінний струм, резонанс, автоколивання, автоколивальна система, період (частота) вільних електромагнітних коливань в електричному контурі, електричний резонанс, змінний електричний струм, коефіцієнт трансформації, електромагнітні хвилі, оптична сила та фокус лінзи, показник заломлення; повне відбивання, джерела когерентного випромінювання, інтерференція, дифракція, дисперсія, поляризація світла. Ідеалізовані моделі: математичний маятник, ідеальний коливальний контур. Закони, принципи: рівняння незатухаючих гармонічних коливань, закон прямолінійного поширення світла в однорідному середовищі, незалежності поширення світлових пучків, закони відбивання та заломлення хвиль, умови виникнення інтерференційного максимуму та мінімуму; принцип Гюйгенса. Теорії: основи теорії електромагнітного поля. Практичне застосування теорії: передача електричної енергії на відстань, передача інформації за допомогою електромагнітних хвиль, радіолокація, використання електромагнітного випромінювання різних діапазонів, застосування явищ інтерференції та поляризації світла, використання лінійчатих спектрів, спектральний аналіз; принцип дії вимірювальних приладів та технічних пристрій: генератор на	геометричної оптики; • порівнювати особливості коливань і хвиль різної природи, спектри випромінювання та поглинання; • розрізняти: поперечні та поздовжні хвилі, випромінювання різних діапазонів; • розв'язувати: 1) розрахункові задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на: залежність періоду власних коливань від параметрів системи; закон збереження енергії в коливальному процесі; гармонічні коливання, довжину хвилі; закони геометричної оптики, формулу тонкої лінзи; інтерференцію та дифракцію світла; 2) задачі на аналіз графіків незатухаючих (гармонічних) і затухаючих коливань, залежності амплітуди вимушених коливань від частоти зовнішньої періодичної сили, зображення ходу світлових променів на межі двох прозорих середовищ; зображені, отриманих за допомогою плоского дзеркала та тонкої лінзи; 3) комбіновані задачі, для розв'язування яких використовуються поняття та закономірності різних розділів фізики; 4) задачі, що передбачають обробку та аналіз результатів експерименту, представлених на фото або схематичному рисунку; • складати план виконання дослідів та
Вільні електромагнітні коливання в коливальному контурі. Перетворення енергії в коливальному контурі. Власна частота й період електромагнітних коливань.		
Вимушені електричні коливання. Змінний електричний струм.		
Генератор змінного струму. Електричний резонанс.		
Трансформатор.		
Передача електроенергії на великі відстані.		
Електромагнітне поле. Електромагнітні хвилі та швидкість їх поширення. Шкала електромагнітних хвиль. Властивості електромагнітного випромінювання різних діапазонів.		
Оптика. Прямолінійність поширення світла в однорідному середовищі. Швидкість світла та її вимірювання.		
Закони відбивання світла. Побудова зображень, які дає плоске дзеркало.		
Закони заломлення світла. Абсолютний і відносний показники заломлення. Повне відбивання.		
Лінза. Оптична сила лінзи. Формула тонкої лінзи. Побудова зображень, які дає тонка лінза.		
Інтерференція світла та її практичне застосування.		
Дифракція світла. Дифракційні гртки та їх використання для визначення довжини світлової хвилі.		

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
Дисперсія світла. Неперервний і лінійчатий спектри. Спектральний аналіз. Поляризація світла	транзисторі, генератор змінного струму, трансформатор, найпростіший радіоприймач, окуляри, фотоапарат, проекційний апарат, лупа, мікроскоп, світловод, спектроскоп	експериментів, роботи з вимірювальними приладами та пристроями, (зокрема, тілом на нитці), генератором на транзисторі, трансформатором, джерелами світла, плоским дзеркалом, лінзою, прозорою плоскості паралельною пластинкою, дифракційними гратками
КВАНТОВА ФІЗИКА. ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ВІДНОСНОСТІ		
Елементи теорії відносності. Принципи (постулати) теорії відносності Ейнштейна. Релятивістський закон додавання швидкостей. Зв'язок між масою та енергією.	Явища і процеси: рух елементарних частинок у прискорювачах, відкриття спектральних ліній, радіоактивності, ізотопи, втрата металами негативного заряду при опроміненні світлом, залежність енергії фотоелектронів від частоти світла і незалежність від його інтенсивності, дифракція фотонів та електронів.	Уміти:
Світлові кванти. Гіпотеза Планка. Стала Планка. Кванти світла (фотони). Фотоэффект та його закони. Рівняння Ейнштейна для фотоэффекту. Застосування фотоэффекту в техніці. Тиск світла. Дослід Лебедєва.	Фундаментальні досліди: А. Столетова; П. Лебедєва; Е. Резерфорда; А. Беккереля, П'єра та Марії Кюрі.	<ul style="list-style-type: none"> • розпізнавати прояви квантових явищ і процесів у природі та їх практичне застосування в техніці, зокрема фактів, що підтверджують висновки спеціальної теорії відносності; явищ, що підтверджують корпускулярно-хвильовий дуалізм властивостей світла; використання законів фотоэффекту в техніці, методів спостереження та реєстрації мікрочастинок;
Атом та атомне ядро. Дослід Резерфорда. Ядерна модель атома. Кvantові постулати Бора. Випромінювання та поглинання світла атомом. Утворення лінійчастого спектра. Лазер. Склад ядра атома. Ізотопи. Енергія зв'язку атомних ядер. Ядерні реакції. Поділ ядер урану. Ядерний реактор. Термоядерна реакція.	Основні поняття: кванти світла (фотони), фотоэффект, червона межа фотоэффекту, тиск світла, ізотопи, радіоактивність, альфа- і бета-частинки, гамма-випромінювання, квантовий характер випромінювання та поглинання світла атомами, індуковане випромінювання, протон, нейtron, ядерні сили, радіоактивний розпад, період піврозпаду; енергія зв'язку атомних ядер, дефект мас, енергетичний вихід ядерних реакцій, ланцюгова ядерна реакція, критична маса.	<ul style="list-style-type: none"> • застосовувати основні поняття та закони спеціальної теорії відносності, теорії фотоэффекту, теорії будови атома та ядра, формули для визначення фізичних величин та їх одиниць; математичні вирази законів;
Радіоактивність. Альфа-, бета-, гамма-випромінювання. Методи реєстрації іонізуючого випромінювання	Ідеалізований моделі: планетарна модель атома, протонно-нейtronна модель ядра. Закони, принципи, гіпотези: постулати теорії відносності, закон зв'язку між масою та	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняти: види спектрів, радіоактивності; • порівнювати особливості трьох мікрочастинок в електричному та магнітному полях; утворення різних видів спектрів, загальні особливості процесів, що відбуваються при радіоактивному розпаді ядер, умови виникнення ланцюгової та термоядерних реакцій; природу альфа-, бета-, гамма-випромінювань; • розв'язувати: <p>1) розрахункові задачі, застосовуючи функціональні залежності між основними фізичними величинами, на:</p>

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
	<p>енергією, закони фотоефекту, рівняння Ейнштейна для фотоефекту, квантові постулати Бора, закон радіоактивного розпаду, гіпотеза Планка. Теорії: основи спеціальної теорії відносності, теорії фотоефекту, корпускулярно-хвильовий дуалізм, теорії будови атома та ядра.</p> <p>Практичне застосування теорії: застосування фотоефекту, будова та властивості атомних ядер, пояснення лінійчатих спектрів випромінювання та поглинання, застосування лазерів, ядерна енергетика, принцип дії вимірювальних пристрій: приладів і технічних пристрій: фотодіод, фототранзистор, лічильник Гейгера, камера Вільсона, бульбашкова камера, лазер, ядерний реактор</p>	<p>релятивістський закон додавання швидкостей, застосування формул зв'язку між масою, імпульсом та енергією; застосування квантових постулатів Бора до процесів випромінювання та поглинання енергії атомом; застосування рівняння Ейнштейна для фотоефекту, складання рівнянь ядерних реакцій на основі законів збереження; розрахунок дефекту мас, енергії зв'язку атомних ядер, енергетичного виходу ядерних реакцій; застосування законів збереження імпульсу та енергії до опису зіткнень мікрочастинок; застосування закону радіоактивного розпаду, визначення періоду піврозпаду;</p> <p>2) задачі на аналіз графіків зміни кількості радіоактивних ядер із часом, енергетичних діаграм поглинання та випромінювання світла;</p> <p>3) задачі, що передбачають оброблення та аналіз результатів експерименту, показаних на фото або схематичному рисунку, зокрема щодо визначення характеристик елементарних частинок або ядер за фотознімками їхніх треків (зокрема в магнітному полі);</p> <ul style="list-style-type: none"> • складати план виконання дослідів та експериментів, роботи з вимірювальними пристроями та пристроями, зокрема з фотодіодом, фототранзистором, лічильником Гейгера, камерою Вільсона, бульбашковою камерою, лазером, ядерним реактором • робити узагальнення щодо властивостей речовини та поля

1.4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фізика. Комплексна підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання/ укл.: Н. Струж, В. Мацюк, С. Остап'юк. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2021. – 496 с.
2. Фізика. Типові тестові завдання/ укл.: М. Альошина. – Київ: Літера ЛТД, 2021. – 144 с.
3. Фізика. Комплексна підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання/ Укл.: Ф. Божинова, Ю. Соколович, А. Богданова, М. Альошина, Л. Кирик. – Київ: Літера ЛТД, 2020. – 400 с.
4. Фізика. Підготовка до тестування. Практичний помічник / укл.: Л. Александрова. – Київ: Літера ЛТД, 2020. – 64 с.
5. Фізика: підручник для 10 кл. закл. загал. серед. освіти/ [Бар'яхтар В.Г., Довгий С.О., Божинова Ф.Я., Кірюхіна О.О.]; за ред. Бар'яхтара В.Г., Довгого С.О. – Харків: Вид-во «Ранок», 2019. – 272 с.
6. Фізика: підручник для 11 кл. закл. загал. серед. освіти/ [Бар'яхтар В.Г., Довгий С.О., Божинова Ф.Я., Кірюхіна О.О.]; за ред. Бар'яхтара В.Г., Довгого С.О. – Харків: Вид-во «Ранок», 2018. – 272 с.
7. Гельфгат І.М. та ін. Збірник різномірних завдань для державної підсумкової атестації з фізики, 9–11 кл. – Х.: Гімназія, 2005.
8. Калита В.М., Стучинська Н.В. Фізика, 10-11 кл.: Навч. Посібник.-Книга плюс, 2003. – 154 с.
9. Гончаренко С.У. Збірник задач і запитань з фізики, 9-11 кл.: Посібник. – К.: Освіта, 2004. – 384 с.
10. Терещук Б.М., Лапінський В.В. Фізика. 9-11 кл. Довідник старшокласника та абітурієнта. – Х.: Торсінг, 2005. – 225 с.
11. Гончаренко С.У., Мисечко Є.М. Контрольні роботи з фізики, 10-11 кл.: Посібник. – К.: Освіта, 1999. – 140 с.
12. Соколович Ю.А., Богданова А.С. Довідник з курсу фізики середньої школи з прикладами рішення задач, 7-11 кл.: Навч.-методичний посібник. – Х.: Ранок, 1999. – 464 с.
13. Гельфгат І.М., Генденштейн Л. Е., Кирик Л.А. 1001 задача з відповідями, вказівками, розв'язками. – Х.: Гімназія, 2004. – 351 с.

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

Вимоги до вступного іспиту відповідають вимогам чинних навчальних програм згідно стандарту вищої освіти.

1. Вступне випробування з фізики проводиться письмово у тестовій формі.
2. Тестування триває 3 астрономічні години (180 хв.).
3. Структура тесту складається з завдань відкритого та закритого типу. В завданнях відкритого типу необхідно вибрати правильну відповідь з наведених

варіантів відповідей. В завданнях закритого типу необхідно виконати розв'язок і записати правильну відповідь.

4. Тест має завдання різної складності: перший тип – найлегші, другий тип – середньої складності, третій тип – найважчі.

5. До кожного завдання з вибором відповіді (частина 1) наведено чотири варіанти відповідей з яких тільки одна правильна. Вибрану відповідь потрібно вказати у бланку відповідей.

6. При виконанні завдання з короткою відповіддю (частина 2) абітурієнт повинен виконати розв'язок і записати одержану відповідь у бланку відповідей.

7. При виконанні завдання з розгорнутою відповіддю (частина 3) абітурієнт повинен навести в чистовику повне розв'язання задачі з обґрунтуванням усіх ключових моментів.

8. Результати оцінюються відповідно до критеріїв оцінювання вступного випробування за шкалою від 100 до 200 балів. Особи які набрали менше ніж 124 бали, позбавляються права участі у конкурсі за спеціальністю (освітньою програмою).

9. Екзаменатор не зобов'язаний читати розв'язання завдань, що наведені вступником в чернетці.

10. Під час проведення вступного випробування забороняється використовувати підручники, навчальні посібники, інші джерела інформації. Необхідні для розв'язання довідкові дані вказані безпосередньо в тексті завдання.

11. Під час проведення вступного випробування забороняється користуватися мобільними телефонами та іншими засобами зв'язку і передачі даних.

12. Відповіді на тестові завдання виконуються кульковою ручкою синього, або чорного кольору.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

1. Результати вступного випробування з фізики оцінюються за шкалою від 100 до 200 балів.

2. Тест містить 35 завдань трьох різних рівнів складності.

3. Частина 1 складається із 20 завдань низького рівня складності. До кожного завдання наведено чотири варіанта відповідей, з яких тільки одна правильна. Завдання вважається виконаним, якщо вступник вибрав правильну відповідь. Виконане завдання оцінюється в 2 бали, не виконане (не вірно обрана відповідь) в 0 балів. Всього за виконання даної групи завдань абітурієнт може отримати максимум 40 балів.

4. Частина 2 містить 10 завдань середнього рівня складності. Абітурієнт повинен виконати розв'язок. Правильна відповідь оцінюється в 3 бали, не правильна – в 0 балів. Всього за виконання даної групи завдань абітурієнт може отримати максимум 30 балів.

5. Частина 3 містить 5 завдань високого рівня складності, які потребують повного розв'язку з обґрунтуванням усіх ключових моментів. За правильне і повне розв'язання кожного завдання абітурієнт отримує 6 балів; якщо допущена негруба помилка, або недолік при правильному розв'язанні – 5 балів, якщо хід розв'язання правильний, але допущена груба помилка, яка призвела до неправильної відповіді – 4 бали; якщо допущено декілька грубих помилок, але присутня логіка розв'язання – 3 бали; в інших випадках – 0 балів. Всього за виконання даної групи завдань абітурієнт може отримати максимум 30 балів.

6. За весь тест абітурієнт може отримати максимум 100 балів.

7. Оцінка за вступне випробування виставляється як сумарний бал за тест плюс 100 балів і являє собою сумарний рейтинг.

8. Тестування вважається позитивно складеним, якщо абітурієнт набрав від 124 до 200 балів.

Голова предметної екзаменаційної комісії,
к.т.н., доцент

Тетяна БУТЕНКО